

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 10), תשל"ה-1974 *

1. אחרי סעיף 33 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—
1950¹, יבוא:

הוספת סעיף 33א

33א. (א) שר הבטחון, בהסכמת שר העבודה וכאישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר חובת גותן עבודה להמשיך ולהעסיק עובד שעבד אצלו בתכופ לפני הגיעו לגיל הפרישה מהעבודה והוא כשיר לעבודה בהתאם לכללים שייקבעו בתקנות כאמור, במשך תקופה שלא תעלה על חמש שנים מיום הגיעו לגיל הפרישה ולא תעבור את יום הגיעו לגיל 70, הכל כפי שייקבע בתקנות ובתנאים שייקבעו.

"חובת העסקה
אחרי גיל הפרישה

(ב) עובד הממשיך בעבודה מכוח סעיף זה לא יפוטרו ולא יחוייב לפרוש מעבודתו במשך התקופה כאמור בסעיף קטן (א) אלא על-פי החלטה של ועדת תעסוקה כמשמעותה בחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תש"ט—1949², שניתנה על יסוד נימוקים המתירים לפטר בכה מלחמה מכוח תקנות על-פי סעיף 31 לחוק האמור, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ג) עובד שפוטרו מעבודתו סמוך לפני הגיעו לגיל הפרישה מהעבודה יחולו עליו הוראות סעיף זה כאילו הגיע אותה שעה לגיל הפרישה זולת אם הוכח כי פיטוריו נעשו שלא כדי להימנע ממילוי הוראת סעיף זה.

(ד) לענין סעיף זה —

"עובד" — אלמנה או הורה של נספה, לרבות הורה חורג והורה מאמץ, אולם אם היה לגספה הורה מלידה והורה חורג או מאמץ, שניהם בני מין אחד, לא יראו כהורה של נספה אלא אותו הורה שקצין התגמולים החליט כי זיקתו של הנספה לאותו הורה חזקה יותר;
"גיל הפרישה מעבודה" — הגיל שבו על עובד לפרוש מעבודתו מכוח הוראה שבחיקוק, בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה, ובהעדר הוראה כאמור החלה עליו — גיל 65 שנה בגבר ו-60 שנה באשה."

שמעון פרס
שר הבטחון

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נחקבל בכנסת ביום כ"ז בחשון תשל"ה (12 בנובמבר 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בח"ח 1138, השליד עמ' 274.

1 סיח תש"י, עמ' 162; תשל"ג, עמ' 252.

2 סיח תש"ט, עמ' 113; תשל"ה, עמ' 121.